

Doppredikan

Pastor Johannes Rydh

13 mars, 2021

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Vi har idag samlats för att döpa lille Otto i enlighet med Skriftens instiftelse och undervisning. Vi ska först säga att Bibeln lär att dopet är nödvändigt för saligheten. Jesus säger: *"Den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror går förlorad."* (Mark. 16:16) Och till Nikodemus sade han: *"Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike."* (Joh. 3:5). Så är dopet inte bara en familjeceremoni, utan nödvändigt för barnets frälsning. Vi är därför måna om att döpa varje nyfött barn så snart det är möjligt.

Varför är då dopet nödvändigt? Varför har Gud instiftat och befallt detta? Orsaken är arvsynen, det fullständiga fördärvet i hela vår mänskliga natur. Genom de första människornas fall kom synden in i världen, och alla människor som någonsin levt har ärvt denna medfödda synd från dem. Så säger Skriften: *"Det som är fött av köttet är kött."* (Joh. 3:6) Detta gäller även ett nyfött barn: *"Ja, med skuld är jag född och med synd blev jag till i min moders liv."* (Ps. 51:7) Mot denna synd och skuld talar lagens stränga men rättvisa dom. Därför behöver vi alla Guds nåd. Och Gud förvägrar ingen denna nåd, utan räcker ivrigt fram den åt alla som vill ta emot den.

Därför har Gud instiftat dopet som ett botemedel mot arvsyndens förskräcklighet. Paulus skriver: *"Han frälste oss genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande."* (Tit. 3:5) Hur sker då detta? Hur kan dopets vatten frälsa? Vatten i sig kan inte åstadkomma något sådant, men dopet är inte heller bara vatten, utan också Guds Ord. Dopet sker på Guds uttryckliga befallning, och i Faderns, Sonens och den helige Andes namn. Därför är prästens ord inte bara tomma ord i en vacker ceremoni, utan det är Gud själv som handlar.

I dopet skänker Gud syndernas förlåtelse. Petrus sade i pingstpöpredikan: *"Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna."* (Apg. 2:38) Dopet är alltså ett sakrament, instiftat av Gud till syndernas förlåtelse. När en män-

niska döps förlåter Gud honom och upptar honom i Kristi kyrka. Det sker i kraft av Jesu död och uppståndelse, i det att Jesus tagit på sig hela världens synder och lidit straffet för dem i vårt ställe. Så var syndaflo den på Noas tid en förebild för dopets frälsning. De få som hade tro gick in i arken och blev räddade från syndaflo den.

Nåden som ges i dopet måste också tas emot i tro. *"Den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror går förlorad."* (Mark. 16:16) Av den anledningen motsätter sig vissa barndopet. De menar att ett litet nyfött barn inte kan tro, och att dopet därför måste fördröjas till barnet har vuxit upp och fått undervisning. Men Skriften talar mot dem. Hos Matteus läser vi: *"dessa små som tror på mig."* (Matt. 18:6) Små barn kan alltså tro, och den grekiska texten avser verkligen de minsta.

Tron kommer nämligen som en gåva från Gud. Den är aldrig något som människan förmår av sig själv, av ansträngningar i gärningar eller ett eget beslut efter funderingar. Inte ens den visaste och klokaste människan kan själv bestämma sig för att bli en kristen, utan det är endast den helige Andes verk i oss. Det är inte svårare för Gud att omvända ett litet barn än en vuxen. Ja, Gud framhåller faktiskt barnen som *föredöme* i tron. Vi ska strax höra Jesu ord om detta från Markusevangeliet.

Barn kan alltså tro och ta emot dopets nåd. Vi ska döpa dem därför att de behöver dopet som botemedel mot arvsynen, och för att dopet är det enda nådemedel som en nyfödd kan ta emot. Och vi har dessutom Jesu direkta befallning att döpa *"alla folk"*, vilket också omfattar barnen.

Därför ska vi nu döpa lille Otto, och därigenom låta honom bli upptagen i Guds rike. Av Guds nåd genom Kristi rättfärdighet får han bli frälst och mottaga den helige Ande.

Amen.

Psalmer: 183, 185, 184